

Invenții nefericite

Deși au pornit cu intenții bune, acești inventatori au reușit să creeze lucruri de care nu au fost deloc mândri. În acest articol îți prezentăm poveștile a cinci inventatori cărora a ajuns să le pară rău că și-au pus în aplicare ideile.

1. Victor Gruen: *Mall*-urile comerciale

Așa așa arăta primul *mall*, deschis în 1954, în Detroit. Foto: archpaper.com

În trecut, când orașele erau mai mici, fiecare locuitor găsea undeva în apropierea casei un magazin. Însă, pe măsură ce s-au dezvoltat cartierele noi, locatarilor acestora le-a fost tot mai greu să-și cumpere cele necesare, mai ales că nu găseau toate tipurile de mărfuri în același loc.

În anii '50, pentru a rezolva această problemă, arhitectul american de origine austriacă Victor Gruen a venit cu o idee nemaîntâlnită până atunci: un spațiu cu multe magazine, în care oamenii să se poată plimba și să cumpere tot ce au nevoie, cu ușurință.

În viziunea lui Gruen, acest loc trebuia să beneficieze de multe spații verzi și să fie decorat cu obiecte de artă, oferindu-le cumpărătorilor și posibilitatea de a se relaxa. Proiectul arhitectului a fost implementat pentru prima oară în 1954, la Detroit.

Ideea a prins foarte repede. Apoi, alții s-au gândit că ar fi mai bine dacă toate magazinele s-ar afla într-o singură clădire și dacă spațiile verzi și obiectele de artă ar fi îndepărtate, pentru a face loc și mai multor magazine. Așa s-a născut mall-ul pe care îl cunoaștem în ziua de azi.

Victor Gruen (dreapta) își prezintă proiectul. Foto: deliriousla.com

„Aceste dezvoltări au fost o eroare, ne-au distrus orașele”, spunea Gruen.

2. Robert Propst: „Cuburile” din spațiile de birouri

Oricât ar părea de greu de crezut, aceste „cuburi” au fost inventate cu intenția de a le oferi mai multă libertate și intimitate celor care munceau în ele. Au început prin a fi relativ mari, oferind un echilibru între interacțiunea cu alți angajați și spațiul de lucru privat.

Dar apoi au intervenit corporațiile. Micșorând spațiul alocat unui „cub”, angajatorii puteau repartiza mai mulți oameni în același spațiu, economisind bani. Astfel, „cuburile” au devenit puțin mai mici. Și apoi... și mai mici.

Deși încă îi plăcea simplitatea și flexibilitatea designului, Propst a afirmat că nu a anticipat implicațiile ideii sale.

Foto: brekkestrand.com

„Partea proastă este că nu toate organizațiile sunt inteligente. Multe sunt conduse de niște oameni ignoranți, care pot crea un infern din aceste dispozitive benefice”, a afirmat Propst.

3. Mihail Kalașnikov: AK-47

[AK-47](#) este cea mai folosită mitralieră din lume și a fost inventată de Mihail Kalașnikov. El și-a bazat designul pe mitraliera germană StG44, care făcuse atâta rău poporului rus în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial.

Rușii își doreau propria armă devastatoare și au primit-o. AK-47 era un vis devenit realitate. Era ieftină și ușor de produs, rezistentă și ușor de întreținut, ceea ce o făcea foarte eficientă.

A fost introdusă în uz în 1949 și încă este folosită peste tot în lume. Zeci de milioane de oameni au fost uciși sau răniți de un AK-47.

Foto: hostelman.com

Înainte de muri, Kalașnikov a scris mai multe scrisori către Biserica Ortodoxă Rusă, întrebând dacă era vinovat pentru toți acești morți.

„Durerea din sufletul meu este insuportabilă. Îmi tot pun aceeași întrebare fără răspuns: dacă arma inventată de mine a ucis oameni, înseamnă că eu, Mihail Kalașniko, sunt responsabil de moartea acestor oameni?”, scria inventatorul rus.

4. J. Robert Oppenheimer: Bomba atomică

În timpul celui de-Al Doilea Război Mondial, Oppenheimer era directorul Laboratorului Național Los Alamos. În această calitate, el a supravegheat echipa de cercetători care a creat [bomba atomică](#).

Echipa credea că lumea va deveni un loc mai sigur dacă va crea o armă destul de devastatoare încât să pună capăt războiului.

Două dintre bombele concepute în Laboratorul Național Los Alamos au fost aruncate asupra Japoniei, iar devastările fără precedent au pus capăt războiului. Însă Oppenheimer a considerat că inventarea bombei atomice fusese o greșeală imensă.

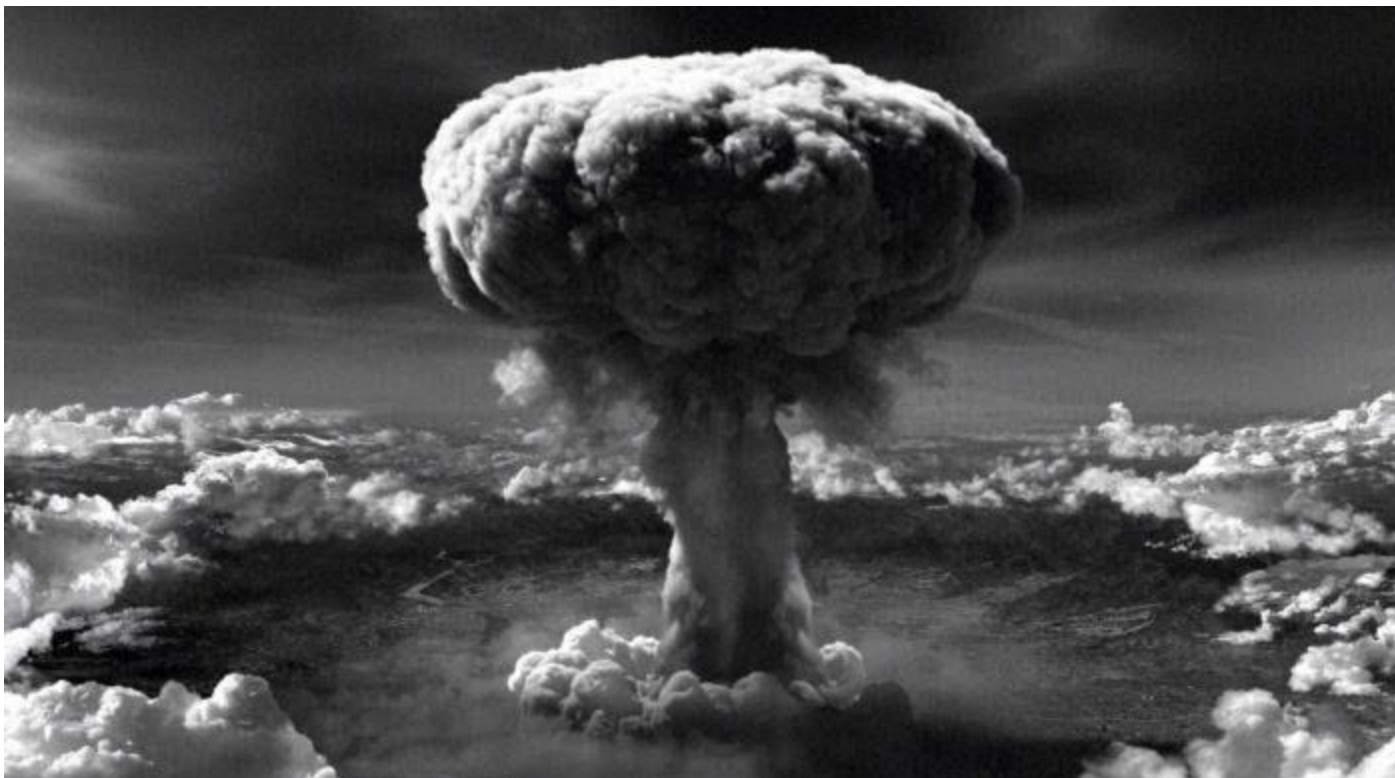

Foto: brewminate.com

5. „Negustorul de moarte” Alfred Nobel: Dinamita

Premiul Nobel a fost înființat în urma dorinței stipulate în testamentul lui Alfred Nobel, într-un efort al inventatorului de a-și reabilita reputația.

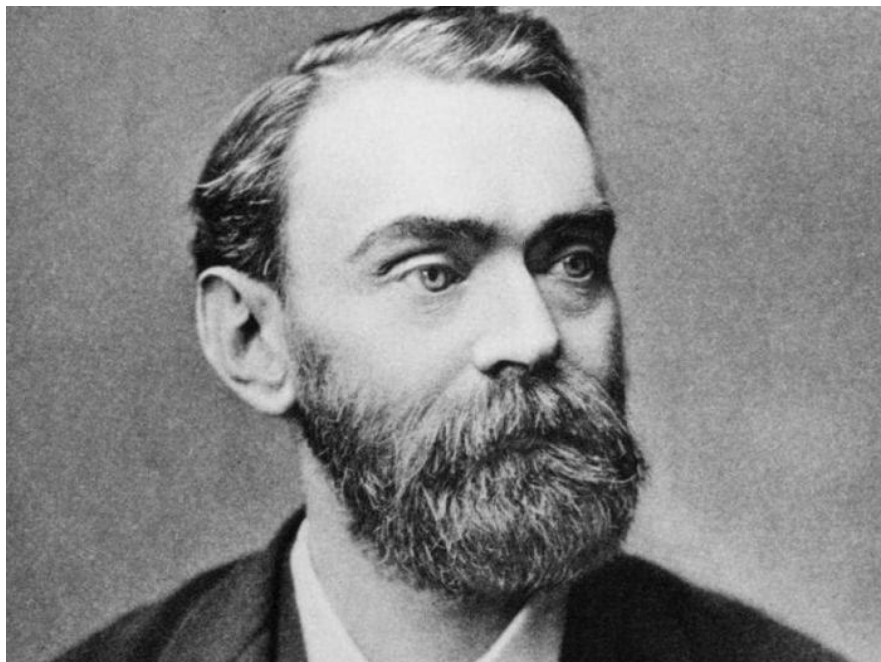
[Premiul Nobel](#) pentru pace este decernat anual persoanei care a făcut cele mai semnificative eforturi pentru „întărirea fraternității între popoare, pentru abolirea sau reducerea forțelor armate și pentru organizarea și promovarea conferințelor de pace”

Alfred Nobel a câștigat o avere după ce a inventat dinamita în scopul de a dezvolta afacerile familiei sale în domeniul mineritului. Însă armata a văzut imediat potențialul distructiv al dinamitei.

Alfred Nobel. Foto: Wikimedia Commons

Tunurile cu dinamită au fost folosite pentru prima oară în timpul Războiului Hispano-American, iar dinamita s-a dovedit la fel de eficientă la aruncat în aer oameni pe cât de eficientă fusese la aruncat în aer pământul.

Interesant este că Nobel nu s-a opus folosirii dinamitei ca armă până când nu și-a citit necrologul

într-un ziar. În 1888, fratele său, Ludwig, a murit, însă presa a făcut o greșeală și a crezut că Alfred era cel care decedase.

Necrologul spunea că „negustorul de moarte a murit” și susținea că Nobel „s-a îmbogățit găsind modalități de a ucide mai mulți oameni cu o repeziciune mai mare decât oricând înainte.”

